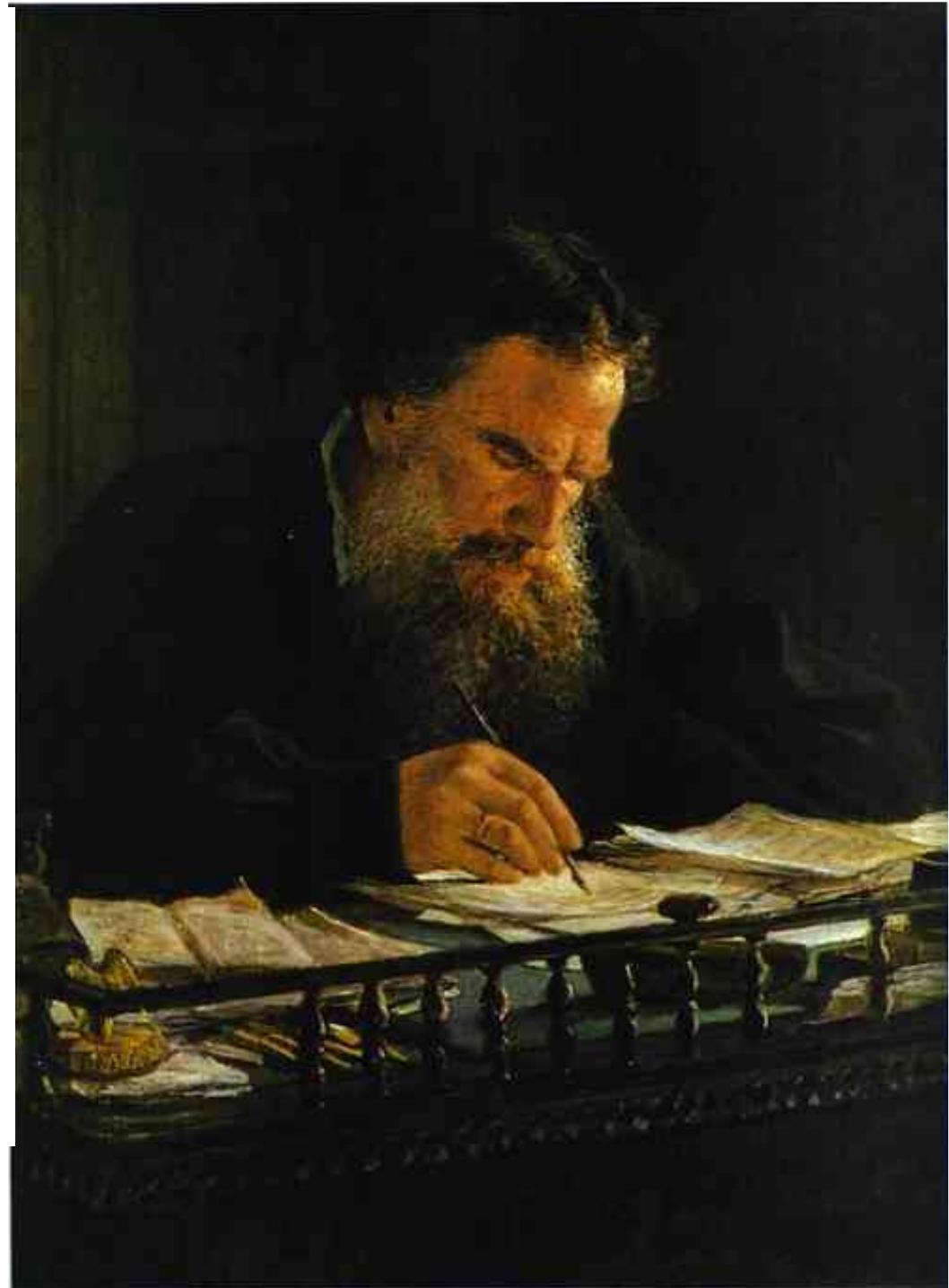
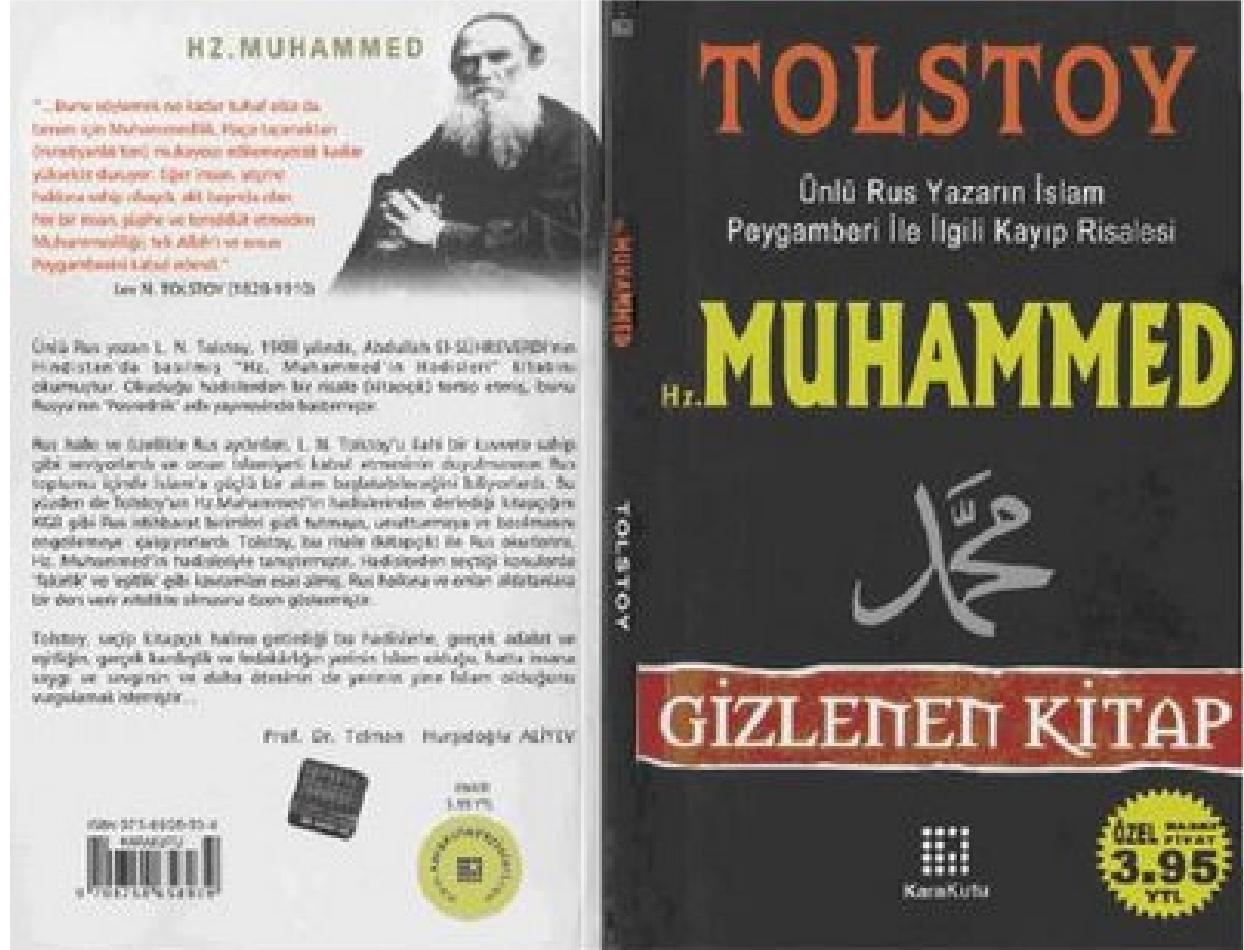
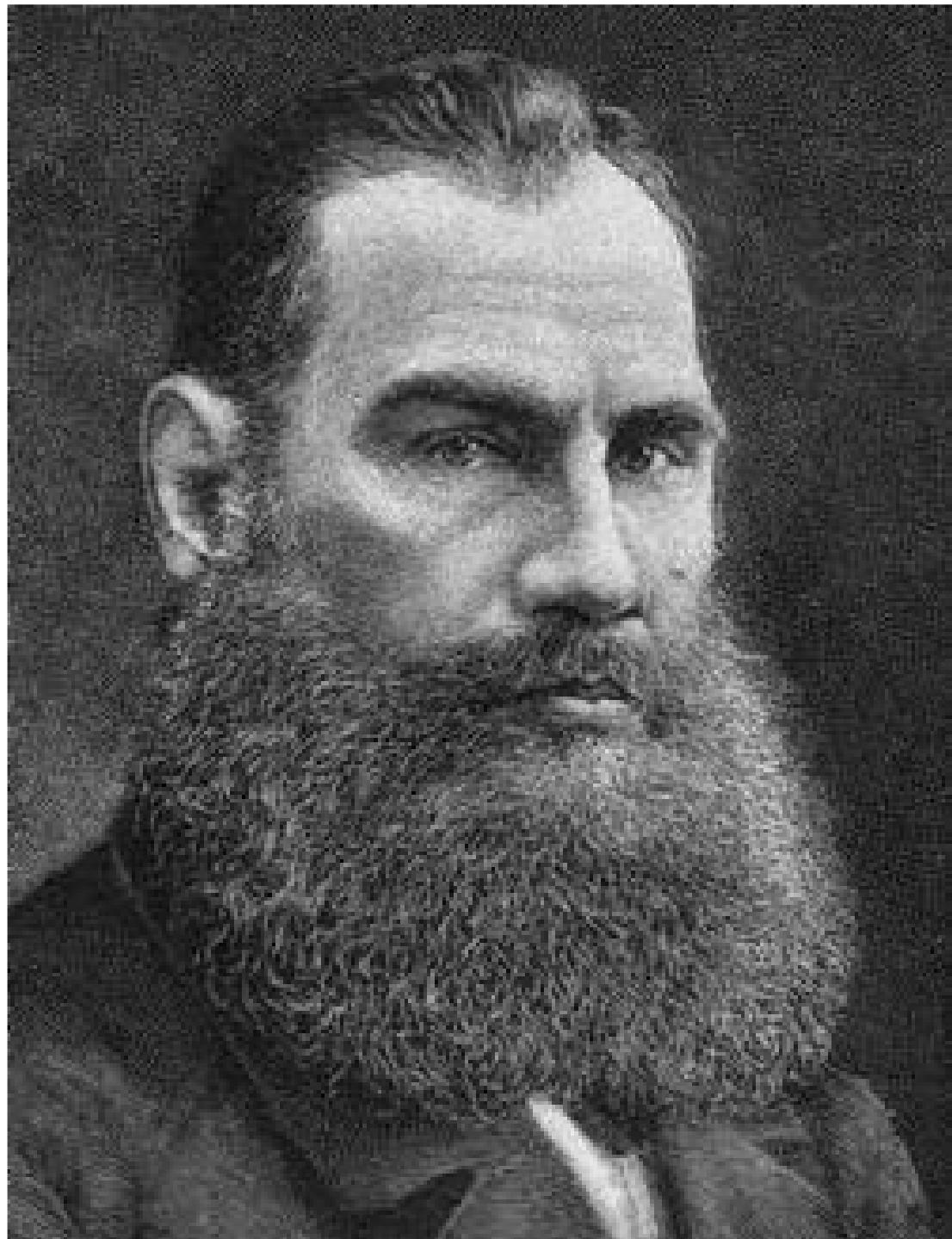

LAVI
MIR

Tolstojeva zbirka Poslanikovih hadisa, štampana je u ruskoj štampariji 'Posrednik' i objavljena je u oktobru 1908. godine. Knjižica je nastala nakon što je Tolstoj izučavao rad indijskog islamskog mislioca Abdulaha es-Suhreverdija.

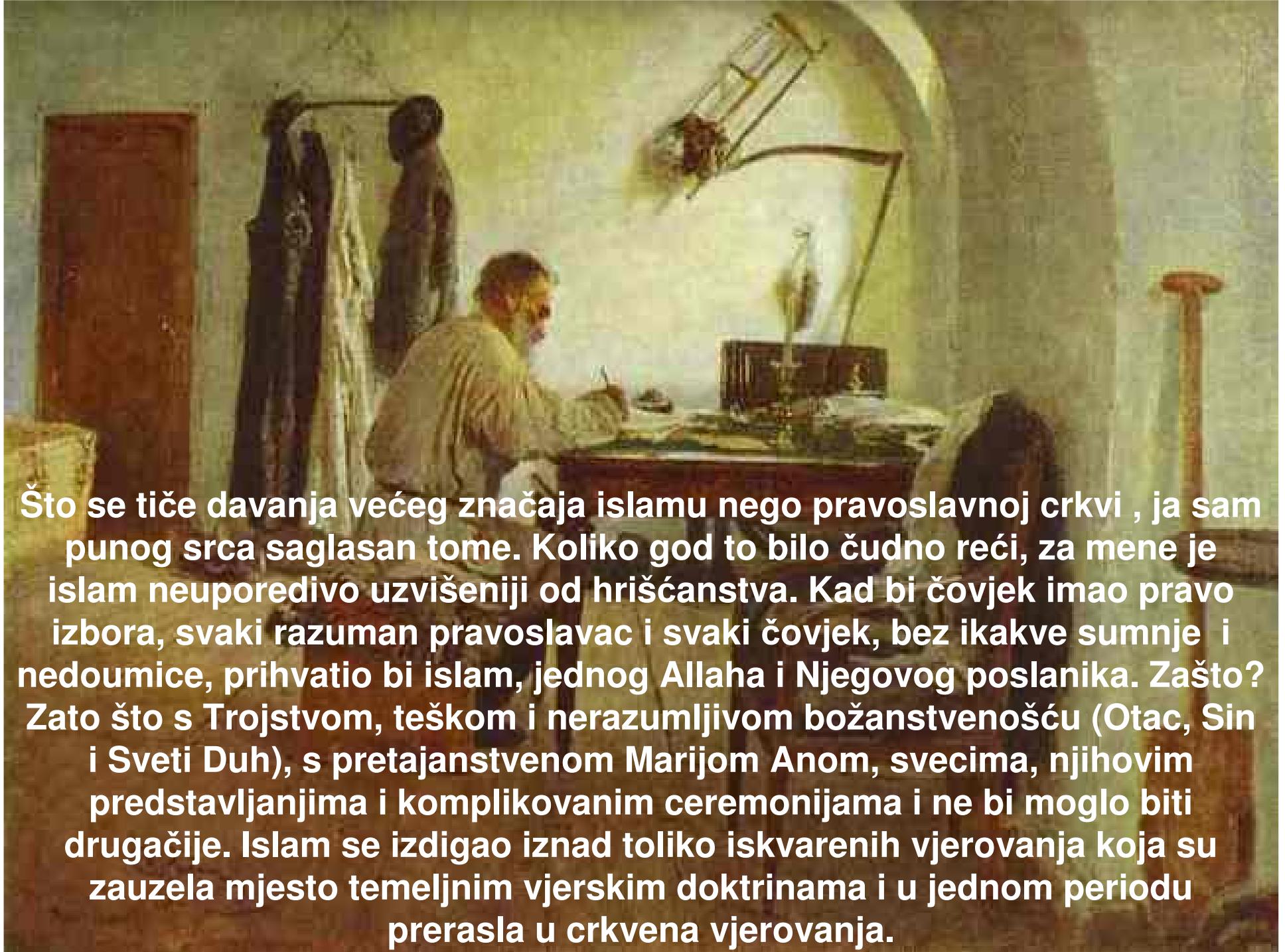
Samo je Tolstoj imao odvažnosti da, u svojim Dnevnicima i pismima, postavi pitanje svetosti crkve koja blagosilja vojsku, ulaguje se vlasti i novcu. Crkva ga je stoga izopćila iz svoga svetog krila, a budni pazitelji u Sant Petesburgu 'iskasapili' su njegov roman 'Usksrnuće', izbacivši čitava poglavlja. U pismu svetom Sinodu, koji ga je ekskomunicirao kao bezbožnika, Tolstoj kaže:

**"Počeo sam
time što sam
volio crkvu
više nego moj
mir; zatim sam
više volio
kršćanstvo
nego crkvu,
sada više volim
istinu nego sve
na svijetu."**

**Stoga ne
iznenadjuju riječi
Tolstoja - pisca
najznačajnijih
književnih djela svih
vremena - kojim
odgovara na dileme
Jelene Vekilove,
koja mu se obraća
molbom da je
savjetuje u vezi
njenih sinova koji
žele preći na islam:**

Što se tiče davanja većeg značaja islamu nego pravoslavnoj crkvi , ja sam punog srca saglasan tome. Koliko god to bilo čudno reći, za mene je islam neuporedivo uzvišeniji od hrišćanstva. Kad bi čovjek imao pravo izbora, svaki razuman pravoslavac i svaki čovjek, bez ikakve sumnje i nedoumice, prihvatio bi islam, jednog Allaha i Njegovog poslanika. Zašto? Zato što s Trojstvom, teškom i nerazumljivom božanstvenošću (Otac, Sin i Sveti Duh), s pretajanstvenom Marijom Anom, svecima, njihovim predstavljanjima i komplikovanim ceremonijama i ne bi moglo biti drugačije. Islam se izdigao iznad toliko iskvarenih vjerovanja koja su zauzela mjesto temeljnim vjerskim doktrinama i u jednom periodu prerasla u crkvena vjerovanja.

Iz ostatka Tolstojeve korespondencije može se utvrditi da je on o islamu između ostalog učio od rusko-tatarski islamskih misionara koji su pripadali sufiskom redu Nakšibendija.

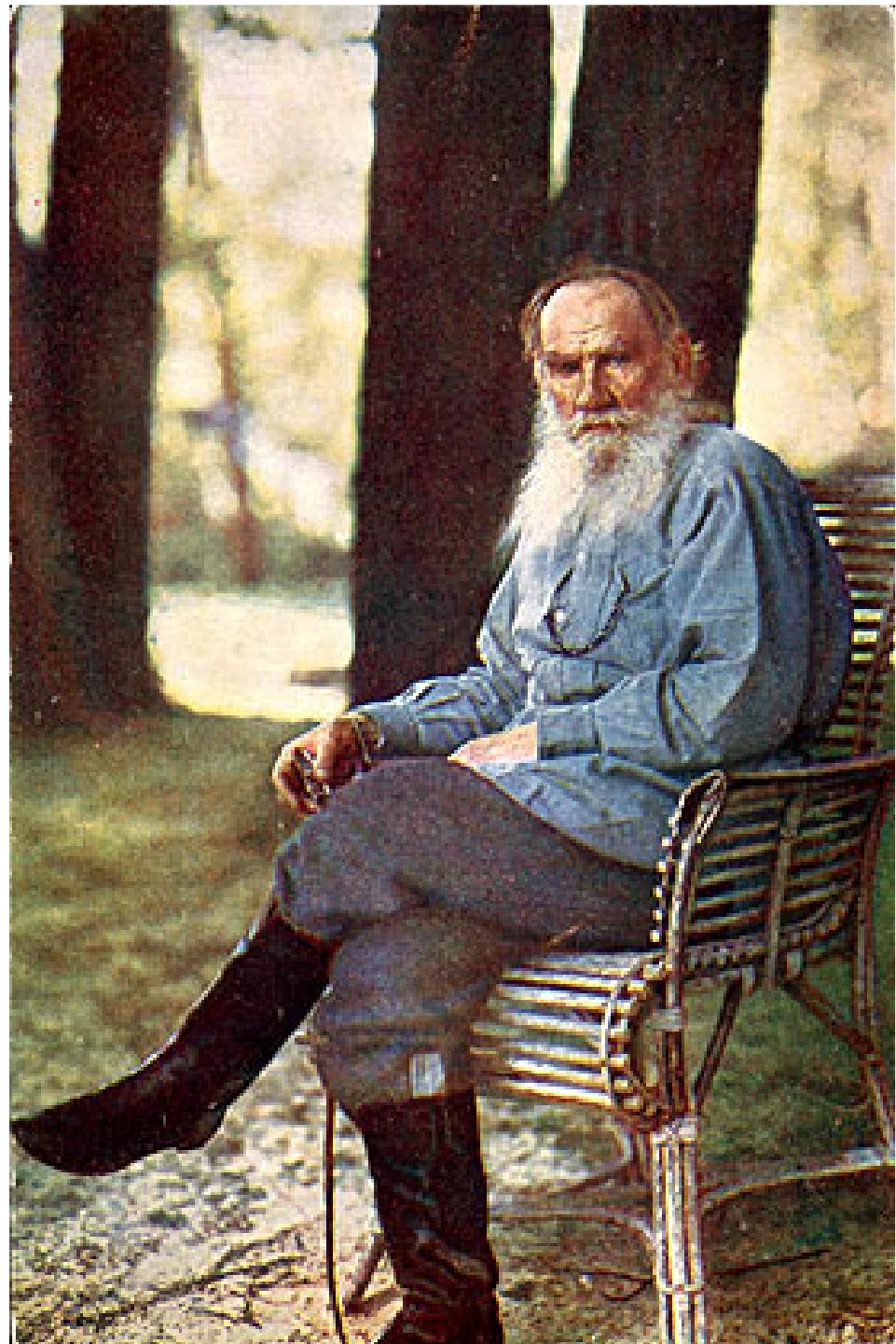
**Zbog svega ovoga, nije ni bitno
da li je tačna priča Jelene
Vakilove i drugih koji su nešto
kasnije tvrdili da je Lav
Nikolajević Tolstoj umro i
ukopan kao musliman, premda je
njegov grob u Jasnoj Poljani
okrenut na način kako se
muslimani ukopavaju i bez
hrišćanskih je obilježja.**

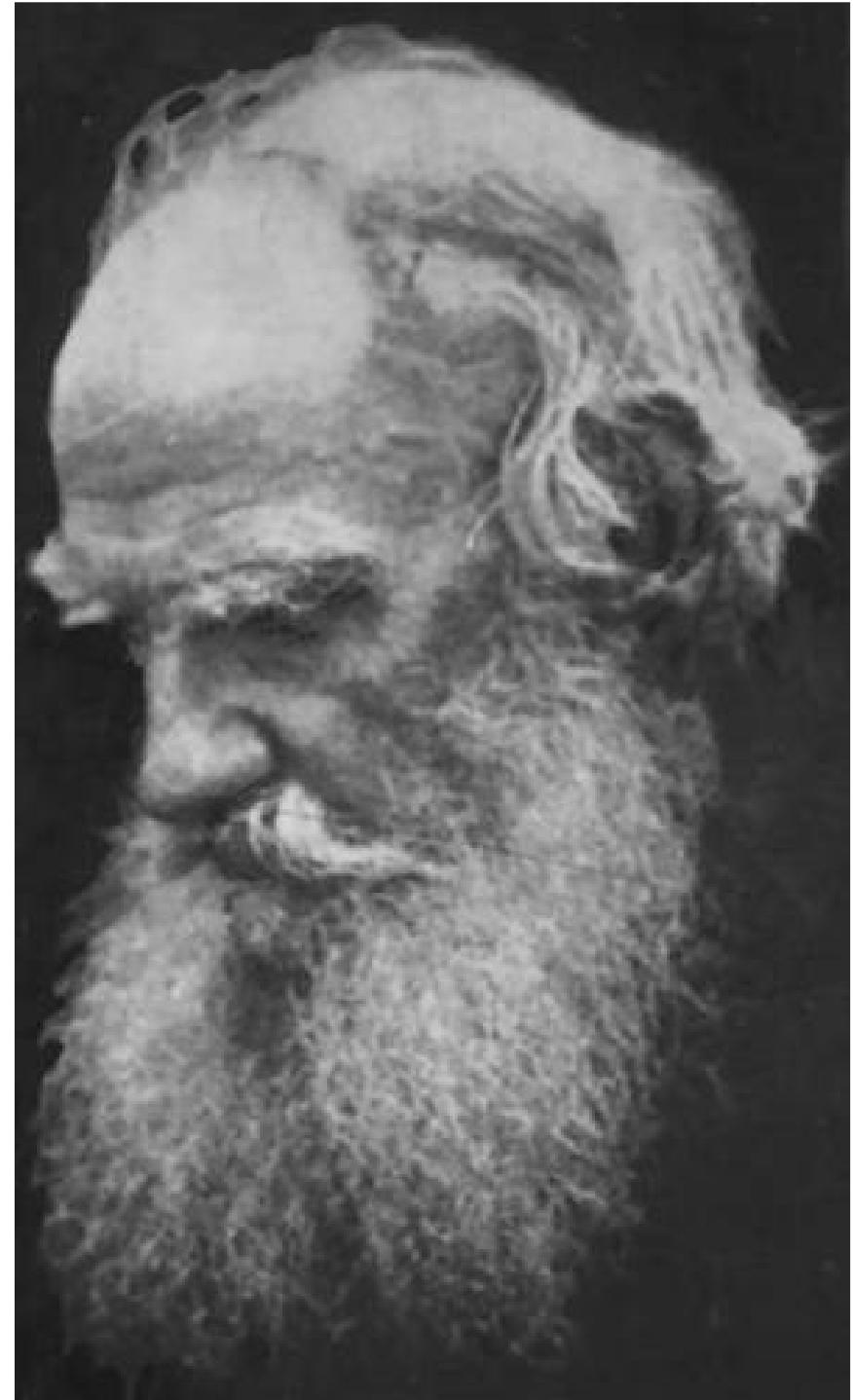
U prepisci sa Fatihom Murtazinom od 9. januara 1910. godine, Tolstoj je napisao: «Vjera je lijepa i svaki čovjek koji vjeruje treba tražiti smisao života, da voli ljudi'. Uz pismo mu je poslao jednu malu knjižicu pod naslovom 'Jedan hadis svaki dan', uz komentar 'ove melodične riječi potrebne su pripadniku svake vjere'.

“Nema nikakve sumnje u to da je Vjerovjesnik Muhammed jedan od najvećih reformatora čovječanstva. Pripada mu najveća slava jer je on čovječanstvo uputio istinskom svijetlu, pravdi i miru, jer je spriječio prolivanje nedužne ljudske krvi i tako otvorio put ka napretku i civilizaciji. Ovo veliko djelo nije mogao izvesti niko drugi do čovjek koji je imao nadnaravnu snagu, čovjek koji je dostojan svakog poštovanja, divljenja i pažnje.”

(Lav Nikolajevic Tolstoj)

**Pred samu svoju smrt
(1910. u svojoj 81.
godini života Lav
Tolstoj napušta kuću i
umire na putu, na
stanici Astapovo),
odbačen i
anatemiziran, piše
prijatelju ovo pismo:**

**"Bilo bi mi zadovoljstvo, kada bi vi bili iste vjere i
ubjeđenja kao ja. Otkrili ste nešto u mom životu. Bilo
kakav uspjeh u životu, bogatstvo, počasti, i hvala,
nisu mi dati. Moji prijatelji, čak i porodica, su
okrenuli glavu od mene. Neki – liberali i estetičari -
smatraju me ludakom ili slabog razuma kao Gogolja,
drugi - revolucionari i radikali – smatraju da sam
mističar, govornik, brbljivac, vladini ljudi me
smatraju opasnim, ortodoksi (pravoslavci) smatraju
me đavlom. Priznajem
da mi je teško..."**

**Prema tome, molim vas,
gledajte na mene kao sljedbenika Muhammeda i bit
će sve uredu."**

(Pismo objavljeno: Clear Glade, april 1884.)

**Lav Nikolajevič Tolstoj
28. VIII 1828. - 20.XI 1910.**